Ч. 72. Пятниця 12 цьвітня (30 марта) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злоденем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З угорского сойму. — Російска дума. — З російского заколоту.

В угорскій палаті послів прийшло на вчерашнім засіданю до крикливих галабурд з причини поведеня посла Вайди, Румуна. Президент палати повідомив, що поставлено внесенє, аби Вайді уділити протоколярної нагани за звістний стих обиджуючий мадярску народність. Внесенє то ухвалено всіми голосами послів мадярских против голосів послів немадярских народностий. З лав більшости роздали ся оклики: „То за мало!" Серед величезного роз'ярення треба було засіданє перервати. На тайнім засіданю, яке опісля відбуло ся, пос. Голльо заявив, що оправданє посла Вайди не єсть достаточне. Так само румуньский посол Поп узнав оправданє пос. Вайди невдоволяючим і висказав жаль з тої причини. Мінїстер просьвіти ґр. Аппоній жалував, що реґулямін не позваляє на острійші стредства в случаю як посла Вайди, ніж на нагану. Пос. Вайда повинен однак зложити мандат і то було би одинокою сатисфакциєю для мадярского народа. По промовах ще кількох бесідників ґр. Стефан Петлен мотивував свою інтерпеляцию в справі противдержавної румуньскої аґітациї.

Спір між правительством а думою стає ся чим раз острійший. Столипин приказав усім ґубернаторам, щоби безпроволочно покарали сгрого всї громади, котрі відповіли на квестионар думи в голодовій справі. Столипин жадає уладженя замкненого засїданя думи, на котрім він предложить свої проєкти. Таке тайне засїданє, против котрого сильно протестують посли з лївиці, має незабаром відбути ся. Крім того вислав Столипин до президента Ґоловіна два письма, в котрих заявляє, що правительству відомо, що комісия думи для голодової справи хоче покликати приватні особи до перегляду проєктованого закона, яко знатоків. Однак тим способом дума переступила би свою компетенцию і тому Столипин просить президента, щоби повідомив єго о тім, які кроки починив, або намиряє починити, щоби забезпечити законний порядок і щоби на будуче зробити нарушенє істнуючих приписів неможливим. Той погляд Столипина викликав в посольских кругах велике невдоволенє. Загально вказують на те, що вже дискусия над реґуляміном в першій думі зовсім ясно рішила ту справу, а то рішенє найвисшої інстанциї повинно обовязувати і кабінет. На сю обставину вказав Ґоловин в письмі до Столипина. Кадети рішили окремим письмом до Столипина запротестувати против того, щоби мінїстер мішав ся до справ думи.

Передвчера — як ми коротко звіщали — вела ся в думі дальша буджетова дискусия. Посол з міста Петербурга, Федоров (кадет), виголосив довшу бесїду. Він годить ся з мінїстром, що лише в комісиї можна успішно перевести загальну буджетову дискусию, і що така дискусия повинна бути спокійна та безсторонна. Дальше думає бесідник, що від теперішного кабінету не можна занадто богато жадати, бо він працює що йно від двох літ, серед нових услови і обняв тяжку спадщину сумних розрухів. Правительство не може зменшити державних видатків, за те повинно старати ся скріпити витворчі сили держави. Та так не діє ся. Видатки на скріпленє витворчих сил суть дуже малі, за те ростуть видатки на жандармерию і полїцию. Рівнож шкідним єсть підпиранє вивозу артикулів живности на шкоду населеня, побиранє посередних податків і т. и. Федоров кінчить зазивом до спокійної праці. Єго бесїда зробила сильне враженє, головно на мінїстрів, котрі майже всї були присутні. По сїм вивязалась довша дискусия, в котрій лївиця атакувала правительство, а крайна правиця накидалась на социял-демократів і кадетів. — Приходить до голосу мінїстер

---

59)

Пан Лекок.

З французского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Ми зайшли щасливо до тої хати, де лежав барон, але пан-отець Мідон, що все єго доглядав, не хотїв позволити, щоби син з ним видів ся. Єго стан був все ще дуже небезпечний. Він жадав, щоби ми вертали зараз за границю, лиш Марія́нна нехай лишить ся і перейме спадщину в посїданє.

Отже ми мусїли знов втїкати; але заким ми ще вибрали ся, прийшов Жан Ляшнер, котрий вже вилїчив ся був із своїх ран, до молодого д'Ескорваля і сказав:

— Що? То ви хочете оттак з нїчим втїкати знову? Та й не хочете пімстити ся на тім, що убив вашого батька? Хибаж ви того не знеєте, що то маркіз Марціяль де Сермез поперетинав шнур? Бо й хтож би то був зробив? Я на вашім місци визвав би того панича на поєдинок. А якраз нинї була би до того така красна нагода: о сїй порі мусить молодий Марціян вінчати ся з панною де Куртоміє, а сегодня вечером зійдуть ся сотки гостий на весїлє. А що як би я так з листом від вас станув між весїльними гостями і сказав до молодого жениха: На, читай, коли маєш відвагу і став ся, коли з тебе мужчина!

Моріс послухав ради шаленого; Жан Ляшнер дістав лист взиваючий маркіза в найострійших словах до поєдинку і вечером вибрали ся ми до замку Сермез. Я бачите не хотїв лишити Жана самого.

Маркіз Марціяль вийшов зараз до нас, коли Жан казав єго закликати; він прочитав лист, зблїд як труп і вхопив Жана за руку та сказав: Ходїть зі мною, щоб ви самі виділи і чули. Не я виноватий, але тепер знаю аж надто добре, хто зробив того збитка. Я пізно в ночи стрітив єго в цитадели; я пізнав єго, але не знав, що він там робить. Аж тепер довідую ся, що стало ся. Ходїть!

Сказавши то, потягнув він Жана за руку за собою до балевої салї. Нїколи не забуду тої сцени. Сотки сьвяточно повбираних людий, множество сьвічок, гучна музика.

Маркіз перейшов був через цїлу салю і наконець станув перед своїм тестем, паном де Куртоміє. На даний ним знак втихла музика; занепокоєні і заціклавлені гості обступили єго довкола. Тодї відозвав ся він грімким голосом:

— Мої панї і панове, я винен то чести мого імени повідомити вас о листї, який я лише що одержав!

І він прочитав обжалованє і визванє до поєдинку молодого д'Ескорваля.

Коли скінчив, зімняв лист в кульку і кинув ним маркізови де Куртоміє в єго блїде як стїна лице та сказав:

— То для тебе, зрадвику, що ти важив ся старе імя Сермезів зганьбити звязею зі своїм!

А звертаючись до Жана Ляшнера, додав:

— Скажіть пану д'Ескорвалеви, що завтра рано ставлю ся в пору на місци, яке він визначить.

Сказавши то, вийшов із салї, не оглядаючись на нікого. Всї присутні стали як би приголомшені; настала тишина як в гробі. Насамперед стямила ся молода. З усьміхом, який викликало на єї устах надлюдске напруженє сили волї, звернула ся она до стоячих побіч неї і сказала:

То мусїло бути якесь нагле занедужанє, якийсь хвилевий удар крови до голови. Але то нехай нам нїчого не шкодить, нехай музика дальше грає.

І дійстно на єї знак почали музиканти грати вальца, але ледви понесли ся перші тони, як всї ті сотки гостий почали виходити. Здавало ся, мов би втїкали від чуми.

На другий день явив ся Маркіз Марціяль дійстно на означенім місци; але ледви Моріс д'Ескорваль і він наставились до себе вістрями, як з недалеких корчів випало кільканайцять вояків. Ми мусїли втїкати, ба, нас були би половили, як би маркіз не умів був задержати на кілька мінут того підофіцира, що був командантом відділу. Ми, що правда, думали тодї, що він лиш удає, що він сам, щоби не допустити до поєдинку, наслав вояків, що належали до залоги в Монтеняк, де єго батько був командантом. Пізнїйше однак ми довідали ся, що й сеї підлоти допустив ся маркіз де Куртоміє.

Жан Ляшнер втїк в лїси і волочив ся по них зі своєю рушницею; він закляв ся, що пімстить ся кроваво на зрадвику Шіпені, котрий видав єго батька на шафот, на маркізї Куртоміє та на князю де Сермез, а ми, Моріс д'Ескорваль і я перейшли знов до Пємонту.

фінансів, Коковцев. Він заявляє, що годі заспокоїти всї жаданя, які ставить дума. Правительство серед буджетової дискусиї не може обговорювати загально-політичного положеня, бо загальна політика не зависить від сеї або тої одиниці, але від історичних обставин. Головним правилом фінансової політики повинна бути ощадність. Кожде нове жадане думи вимагає видатків. А звідки взяти на те гроші? Хибне єсть твердженє социялістів, що право думи до ухвалюваня буджету не має ніякої вартости. Єсть лиш якась часть буджету, яка усуває ся з під контролї думи. Наперед буджет царского двора і видатки на оплаченє державних довгів і облїґацій. Та часть буджету виносить 502 міліонів рублів. Дальше не належить до думи видатки оперті на обовязуючих законах. Щоби ті видатки змінити, треба би вперед змінити дотичні закони. Та часть буджету виносить 689 міліонів рублів. Однак цїлий буджет виносить 2.471 міліонів рублів, отже лишає ся більше, чим половина, що-до котрої дума може свобідно ухвалювати. Щоби поправити евентуальні похибки, мусить буджетова комисия заняти ся подробицями буджету і щиро попрацювати, не увзглядняючи жадань, неможливих до сповненя. Мінїстер годить ся з внесенем конституцийних демократів (кадетів), щоби предложений правительством буджет переказати буджетовій комисиї. Се внесене принято значною більшостию голосів.

В фабричнім місті Лодзь, в Королївстві польскім, де від довгого часу стояли безчинно всї фабрики, постановила більша часть робітників повернути до працї на условях ставлених фабрикантами. Не подобало ся то другому сторонництву робітників і они всїлякими способами старали ся відтягнути охочих до працї від їх наміру, а коли то не удавало ся, вхопили ся терору і почали убивати своїх противників. Від кількох днів єсть отже Лодзь видівнею страшних сцен, які лучають ся на улицях. Доси убили робітники з поміж себе кількадесять людий і револьверові сальви не мовкнуть там нї день нї ніч. Полїция не в силї зарадити тим сумним подіям. Крім того доввершено в послїдних днях кілька нападів на державні склади горілок. Напастники всюди позабирали більші або менші квоти гроший і поутїкали. В однім складі убито 2 вояків, котрі стерегли склепу.

Новинки.

Львів, дня 11-го цьвітня 1907.

— **Іменованя.** П. Мінїстер скарбу іменував в етатї урядників для удержаня евіденциї катастру податку ґрунтового старших ґеометрів евіденцийних II. кляси: Йос. Гофмана і Едв. Михаловского старшими ґеометрами евіденцийними I. кл. в VIII. клясї ранґи. — Галицка дирекция почт і телеграфів іменувала почтмайстрами II. кляси другого степеня між иншими: в Улашківцях офіцияпта почтового Арона Галлера; в Тартакові експедиента почтового Чеслава Туцкого в Бишева; — надала посади експедиентів почтових між иншими: у Винограді пенс. капітанови Йос. Сьвіцовскому; в Прошовій офіциянтови почт. Ант. Мироновичевій; в Оглядові офіциянтови почт. Генр. Турецкому; в Яжівску офіциянтці почт. Ельці Вернер; в Зарудю Анні Бойчуківні; в Касинї великій Брониславі Гловацкій; в Воратинї вдовици по нотари Юлії Беґзяковій; в Нагачеві пенс. вахмайстр. жандарм. Вікторови Францови; в Конюшках сімянівских офіциянтови почт. Адам. Борждиньскому; в Сихові на двірци начальникови стациї Фр. Огевржельови; в Єрмаківцї експедиентови почт. Мар. Грабовскому з Королївки к. Коломиї; в Королївцї к. Коломиї офіциянтови почт. Лейзорови Сайнвельсови; в Дитятичах експедиентці почт. Мар. Фріце в Менцини великої; в Менцині вел. Єлисаветі Новаковскій; в Калинові експедиентці почт. Мар. Павликовскій в Дитятич.

— **З Университету.** Виписи на лїтний піврік 1906/7 почнуть ся дня 15 цьвітня с. р. і будуть тривати до 30 цьвітня. В часї від 1 до 8 мая буде можна вписувати ся лише за дозволом дотичного збору професорів, а пізнїйше лише виїмково за дозволом академічного сенату. Спосіб доконуваня тих виписів подасть ся окремо до відома пп. слухачів, котрих взиває ся, аби в цїли уможливленя правильного ходу тої чинности, зголошували ся до неї як найскорше. Виклади почнуть ся в сїм місяци.

— **З краєвої комисиї рентових осель.** В соймовім будинку у Львові відбуло ся дня 7 с. м. під проводом краєвого маршалка ґр. Баденїя засїдане краєвої комисиї рентових осель при участи др. Пілята, дра Гупки, дра Короля, дра Савчака, Торосевича і дра Вайгарта. Реферував справи управитель краєвого бюра комисиї рентових осель др. Генрих Савчиньский. Розглянувши предложені подання о рентові позички і перевівши дискусию, ухвалила комисия призпати шість позичок, а то: одну в бобрецкім повітї в квотї 10.000 корон, чотири позички в перемишлянськім повітї в квотах 6000 кор., 5800 кор., 4000 кор. і 13.000 кор. та одну позичку в жовківскім повітї в квотї 6000 К. Пять подань о удїлене позичок полагоджено відмовно, а що до одної просьби відложено рішене аж до засягненя близших інформаций.

— **Біохемічні розсліди крови в карних справах.** Міністерство справедливости поручило інститутови судової медицини у Львові, щоб від 1 мая с. р. він розслїдив слїдів крови що до їх походженя і видавав рішеня у всїх карних справах, що належать до компетенциї судів висшого краєвого суду у Львові. Інститут судової медицини має переводити свої досліди крім методи біохемічної також мікроскопічною або й спектроскопічною методою, а в разї потреби навіть всїми трема методами, щоби осягнути тим певнїйші висліди. Потрібного серум доставить державне серотерапевтичне заведенє у Відни. Доси такі розсліди ведено лиш у віденьскім інститутї судової медицини.

— **Дрібні вісти.** Віцепрезидент краєвої дирекциї скарбу. Станислав Прокопович буде приймати інтересованих що дня від год. 12 до 1 по полудни з виїмком недїль. — Возьний Намістництва Федорий Зубик згубив в дорозї з намістництва до ул. Піярів свій декрет службовий. — Евгенїй Пташиньский згубив вчера свої документи леґітимацийні разом з фотоґрафією. — На подвірю школи народної ім. Зіморовича на горішнім Личакові знайдено вчера рано якогось мужчину закостенїлого від студени і даючого ще лиш слабі ознаки житя. Поготівля ратункова відвезла его до шпиталю. Хто єсть той чоловік, доси не можна було сконстатувати. — Даньский сойм ухвалив закон, котрим заборонено курити тютюн молодїжи до 16 лїт. На тих, що переступають сю заборону, як також на тих, що доставляють молодїжи тютюну, сей закон накладає строгі кари.

— **Репертуар руского театру в Бродах.** Саля „Товариства Музичного“. — Початок 7·30 вечером. — Субота 13-го цьвітня с. р. в друге: „Галька“, опера в 4-ох дїях С. Монюшка. Цїни місць звичайні. — Недїля дня 14-го цьвітня с. р.: „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 дїях Артемовского, закінчить: „Вечерниці“ Нїщиньского.

— **Про асентирункові обманьства** в Станиславові доносять тепер слїдуючі подрібности: Звістний в Станиславові фактор асентирунковий Шулим Ліблїх був вже раз караний вязницею за асентирункові обманьства. До посередництва між особами, котрих хотів собі позискати, уживав сестри своєї жінки, хорошої

Лиш дуже рідко діставали ми звістку з вітчини. Але то ми довідали ся, що Маріянна осїла на своїй новій посїлости Бордериї. Коли відтак прийшов час і она стала матірю, прийшов з Пїємонту той лїкар, що поміг її повінчати ся, і подав її поміч. В чотирнайцять днїв опісля виїхав він з Бордериї назад і забрав єї дитину з собою.

— А тота дитина ще жиє? — спитав Лекок.

— Того вже не можу сказати — відповів на то капраль призадумавшись. — Пан Моріс д'Ескорваль казав єї через богато лїт шукати. В дуже короткім часї опісля лїкар той помер і ми не могли нїколи довідати ся, кому він віддав того хлопця на виховане.'

— А той хлопець називав ся Ґустав, правда? — відозвав ся Лекок борзо.

— Нї, зовсім певно, що нї; єму дали на хресті імя Моріс, так само як називав ся і єго батько. То одно лиш довідав ся він о своїй дитинї. Наконець наспіли до нас з вітчини лїпші вісти. Маркіз Марциїль Сермез старав ся дати Маріяннї доказ, що він не брав ніякої участи в зрадї старого барона д'Ескорваль. Він постановив постарати ся о то, щоби справу вивести знов перед звичайний суд і баронови запоручено ненарушимість єго особи. Впрочім не можна було сумнївати ся, що суд єго увільнить. Стежний лист пущений за пан-отцем Мідоном відкликано а мене за мою втечу помилувано.

Аж до залагодженя деяких потрібних формальностий мали барона перенести потайком до Бордериї, де мешкала Маріянна. В сільскій хатї було єму дуже невигідно а єго стан здоровля був все ще дуже лихий; в Бордериї міг він мати вигоду, бо попередний єї власититель устроїв був там комнати зі всякими вигодами.

Моріс д'Ескорваль вернув був разом зі мною знову із заграници. Сподївав ся, що буде вже міг жити щасливо разом зі своєю молодою жінкою. Повен надії вступив він до Бордериї, іде сходами на гору на перший поверх і — застає Маріянну неживу на постели!

Она дожидала тої ночи старого барона д'Ескорваля; деякі річи, потрібні для єго вигоди, були вже знесені наперед а також і скринка з лїками пан-отця Мідона, котрий єго доглядав.

Коли отець Мідон прийшов подивити ся, чи все в порядку, застав Маріянну вже неживу. По єї викривленім від болю лици і по закостенїлім тїлї пізнав він зараз, що она отроєна. На столї стояла фляшчинка, в котрій була отруя.

Що тут стало ся? Чи можна було собі погадати, що красна молода жінка сама собі житє відобрала? Она, що правда, зазнала була богато горя, але якраз тепер перебула всї злиднї і по довгій розлуцї дожидала свого мужа. Чи можна було погадати, що хтось єї присилував випити отрую? В комнатї не було ніякого слїду якоїсь борби. Хтось мусїв її потайком дати отруї. Але хтож влїз був до Бордериї?

Ба, що більше! На кілька кроків від двериий Бордериї оказала ся велика калюжа крови, а кроваві слїди було виразно видко на земли. Зранений чоловік мусїв, видко, іти рачки дальше а слїди вели аж до Шїпенової хати. Старий злодїй лежав в однім кутї хати неживий на земли з великою від ножа раною в боцї.

Хто був убийником Шїпена? І того не можна було докладно довідати ся. Зразу говорено, що Жан Ляшнер; але відтак показало ся, що то був той Бальстен, котрий заприсяг ся був єму із мести смерть зробити. Безпосередно по тім Бальстен щез без слїду і нїхто вже більше єго не видїв.

Про смерть Маріянни також не можна було довідати ся правди.

— А щож стало ся з Жаном Ляшнером? — спитав Лекок.

Небавком по смерти єго сестри стрілив хтось до маркіза Куртоміє, коли він був в лїсї на проходї. Що правда, куля зробила лиш дїру в єго капелюсї, але старий панок зі страху стратив розум і небавком опісля помер. В кілька місяців по тім замаху впав старий князь де Сермез, коли їздив на прохід, в якусь пропасть. Казали, що то була лиш нещаслива пригода, але всїляко о нїй говорено. То лиш річ певна, що по смерти сих обох Ляшнер нараз десь зовсім щез. Казали, що він пристав до комедиянтів. Маркіз Моріс по смерти свого батька став князем; він помирив ся знову зі своєю молодою жінкою, котру був покинув, і мешкав з нею в Парижи. Я видїв їх нераз, як они в пишнім екіпажи їздили по містї.

(Дальше буде).

жидівочки а за тоту прислугу обіцяв їй 12.000 К посагу. А треба знати, що Ліблїх, прибувши перед кількацятьма роками до Станиславова без сотика, має нині каменицю на два поверхи при головній улици, комплекс ґрунтів в самій середині міста вартости около 150.000 К та й досить значну готівку. Коли однак перед кількома тижднями сестра Ліблїхової зажадала виплати посагу, бо віддає ся, не лиш не дістала нїчого, але ще й набрала ся поганьблєня. Із злости запізвала она тоді Ліблїха за посередництвом адвоката дра Дарма о заплачене їй 10.000 К за „підпиране его в его інтересах промислових“. По термінї дня 13 марта Ліблїх по бачивши, що его справа зле стоїть, пішов до дра Дарма і дав ему 1200 К за то, щоби він повів справу своєї клієнтки так, щоби она процес програла. Др. Дарм мав пристати на то і приймив повисшу суму від Ліблїха. Однак Ліблїх побоюючись, щоби в дальшім процесї не вийшли на верх его асентирункові обманьства, погодив ся з Райсівною, даючи їй 6.000 К а відтак зажадав від дра Дарма, щоби той звернув ему даних 1.200 К. Дарм не хотів зразу віддати, аж коли Ліблїх пішов до сенїора адвокатів дра Каценеленбоґена, вернув Ліблїхови 1200 К, причім однак заявив, що суму ту дав ему Ліблїх для Райсівної, але не в тій цїли, щоби єї підкупити. В виду того др. Каценеленбоґен зажадав від дра Дарма, щоби той запізвав Ліблїха о клевету, що др. Дарм і зробив. Тимчасом наспіло в тій справі донесенє до прокураториї, котра зарядила доходженя. Судия слїдчий п. Шнайдер переслухав дра Дарма і Ліблїха та кілька свідків, а відтак в суботу вечером казав арештувати і дра Дарма і Ліблїха. Палата радна знесла однак арешт і обох випущено на волю, але слїдство веде ся дальше.

— **Повінь.** Вода на Днїстрі прибуває заєдно в виду того, що в горах лежать ще величезні маси снїгу, обава повени стає щораз більша. Так само прибули дуже й обі Бистрицї під Станиславовом. Поменші ріки і потоки прибувають так само. По обох боках зелїзницї зі Львова до Станиславова видко особливо в сторонах межи Бібркою, Вибранівкою а Ходоровом величезні простори залиті водою, що представляють ся мовби які величезні озера. — З Горлиць доносять, що ріка Ропа виллялa і позаливала побережні ґрунти та забрала огорожу. — З Сянока доносять, що шкода, якої там повінь наробила, єсть величезна. Вода залляла яких 50 реальностий та забрала богато худоби, будівельного материялу і поменших мостів. Многі родини треба було виносити з позаливаних домів і їх розміщено в горішнім містї. Катастрофа настала дня 5 с. м. вечером і заскочила всїх мимо того, що єї сподївали ся. Коли надплили маси води і криги з горішного Сяну, сперла їх запора на рiцї і в одній хвили залила вода Вільхівску посаду, Велике село і майже всї доми на Болоню. Катастрофа наспіла так нагло, що якийсь жандарм, котрий ратував людий, не міг вже добічи до дороги, лиш мусїв вилїзти на дерево, де пересидів з якимсь студентом кілька годин, заким їх обох виратовано. Мимо темноти ратовано людий з позаливаних домів. Піонїри з Перемишля, місцева залога і сторожа пожарна ратували людий на понтонах і лодках осьвітлених смолоскипами. Один офіцир з 18 п. кр. оборони виратував потапаючого вже муляря Хомяка. Аж в ночи з 6 на 7 с. м. зачала вода опадати, а ріка вертала назад до давного русла. Старі люди приповідають, що подібна повінь була ще в 1852 р.

— **Небезпечну ватагу злодїйску** і великий склад крадених золотих і срібних річий удало ся викрити львівскій поліциї при нагодї веденя доходжень з причини крадежі доконаної в ночи на 6 с. м. на шкоду п. Віктора Корнецкого, ревідента австро-угорского банку замешкалого при ул. Глубокій ч. 7. П. Корнецкому вкрадено в часї его неприсутности множество ґардероби на звиш 400 К і трохи столового срібла вартости звиш 50 К. Повідомлена о тім полиция розпочала доходженя а случай підсунув їй злодія, за котрим она слїдила. В недїлю по полудни арештували поліцаї знаного пияка і авантурника Евгенїя Рахвала, котрий нїс ул. Болонною клунок з річами. Приставлений на поліцию Рахвал признав ся, що в спілцї з Каролем Цїхоцким і Іваном Ульманом доконав крадежі у п. Корнецкого і що річи, які він нїс, походили з тої крадежі. Висланий аґент поліцийний відшукав оногди в ночи обох спільників і арештував їх. Тимчасом урядник поліцийний, ведучий слїдство, дійшов до того, що злодії вкрадені річи зложили по части у матери Рахвала, Ядвиги, по части вже продали. Поліция перевела ревізию у Рахвалової і знайшла решту річий п. Корнецкого, крім срібла, до посїданя которого Рахвалова не хоче признати ся.

При дальшім слїдстві зізнала арештована Рахвалова, що часть вкрадених предметів продала Аннї Люксовій, женї котляря зелїзничого, замешкалій при ул. Рицарскій ч. 14. Висланий до неї аґент поліцийний знайшов при ревізиї множество краденых срібних і золотих предметів. Знайшли ся там ліхтарі, тацки, ножі, вилки, ложки і ложочки, цукорницї, сільнички, мушля, ланцушок від годинника, бразлета, 2 золоті перстенї, 2 золоті брошки і т. п. Крім того знайдено ще 8 карток заставничих на всїлякі предмети. Єсть се доказом, що до спілки тої злодїйскої ватаги належали також Люкс і его жінка. Один перстїнь з виритим на платиновім щитику гербом „Сухі комнати“ і з написию: „Від хрестного батька“ 15. V. 1903, походить з крадежі доконаної у вересни 1905 року на шкоду пана Ярослава Ломницкого професора II. школи реальної. Між заставленими в банках предметами знаходить ся також перстїнь якогось достойника церковного, бо він украшений плоским аметистом, в котрім єсть вирізаний хрест і вилитий золотом а довкола аметиста знаходять ся перли. Всїх арештованих відставлено вже до арештів карного суду.

Телеґрами.

Прага 11 цьвітня. Підчас цїсарскої гостини в Празї буде також Архікн. Франц Фердинанд, котрий буде мешкати в Замку. Загалом буде мешкати в замку разом з Монархом 290 осіб его дружини.

Париж 11 цьвітня. „Eclair“ доносить, що одною з найважнїйших точок анґлїйско-ішпаньского порозуміня, уложеного в Картаґенї єсть з'обовязанє Анґлїї до помочи Ішпанії відбудувати і узброїти фльоту.

Петербург 11 цьвітня. (П. А.) Буджетова комісия Думи ухвалила всїми голосами против трох запрошувати знатоків на свої засїданя доти, доки Дума не змінить виготовленого першою Думою а затвердженого сенатом реґуляміну, бо на основі 44 арт. того реґуляміну Дума єсть уповажнена запрошувати знатоків.

Петербург 11 цьвітня. Після послїдного зіставленя доконано в комісиї буджетовій, члени Думи ґрупують ся як слїдує: Социяльних демократів 64, револ. социялїстів 34, народних социялїстів 14, з партиї працї (трудовики і Українцї) 100, монархістів 30, козаків 17, кадетів 91, Поляків 46, безпартийних 50, умірних і жовтняків 32, з партиї реформ демократичних 1.

Петербург 11 цьвітня. Відбули ся тут збори так званої „нової орґанїзациї“, котра має на цїли сполучити проживаючу в Петербурзї шляхту в один клюб. Збори ухвалили домагати ся від правительства, щоби шляхтичам властителям маєтностий признано відшкодованє за шкоди, зроблені їм збунтованими селянами; дальше, щоби скріплено поліцию і заострено кари за аґрарні злочини. Шляхта повинна сполучити ся в борбі против революциї, котру Дума підпирає.

Петербург 11 цьвітня. Міністерство справ внутрішних припоручило ґубернаторам зарядити відповідні средства в цїли недопущеня, щоби незаконна література діставала ся до сїл. З тої причини на стациях зелїзничих і в конторах почтових буде заведена строга контроля всяких друків.

Петербург 11 цьвітня. Конференция 50 селян, що суть послами до Думи, ухвалила заяву, що заступники народу довершили би дїло розпуки, коли би відмовили нарад над буджетом. Таке поступованє значило би то само, що признати, що Дума єсть зовсїм безсильною і нездібною до продуктивної роботи.

Танґер 11 цьвітня. Арештовано тут 1 з убийників Француза Шарбонїєра, іменем Улеб Уріман.

Мадрид 11 цьвітня. Король, члени королївскої родини і мінїстри вернули тут з Картаґени.

Атини 11 цьвітня. Мінїстер справ заграничних Тіттонї відбув вчера конференцию з мінїстром справ заграничних Скузою і президентом мінїстрів Теотокісом.

Льондон 11 цьвітня. До „Standard-у“ доносять з Каіра, що межи туземцями а Італїянцями прийшло до спору і бійки, при чім одного Італїянця зранено на смерть, а одного з атакуючих убито.

Курс львівский.

Дня 10-го цьвітня 1907.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	586·—	596·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	571·—	577·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% премійов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	100·10	100·80
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	97·60	98·30
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	97·30	98·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·80	99·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·—	101·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·80	97·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·—	95·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	96·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский) . .	45·75	47·75
Угорскі черв. хреста . .	25·90	27·90
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	62·—	68·—
Базиліка 10 кор. . .	21·50	23·50
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·28	11·45
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок нїмецких	117·60	118·20
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).